

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 366/2006

af 27. februar 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1676/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i bl.a. Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger og afsluttede undersøgelser vedrørende samme vare

- (1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 2597/1999 ⁽²⁾ en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (i det følgende benævnt »PET-folie«) henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90 og med oprindelse i Indien (i det følgende benævnt »de endelige udligningsforanstaltninger«). Foranstaltningerne blev indført i form af en værditold på mellem 3,8 % og 19,1 % for import af varer fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 19,1 % for import af varer fra alle andre selskaber.
- (2) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 1676/2001 ⁽³⁾ en endelig antidumpingtold på importen af PET-folie med oprindelse i bl.a. Indien (i det følgende benævnt »de endelige antidumpingforanstaltninger«). Der blev anvendt stikprøver i forbindelse med de indiske eksporterende producenter, og individuelle toldsats på fra 0 % til 62,6 % blev indført for de selskaber, der indgik i stikprøven, medens der for andre samarbejdende selskaber, som ikke indgik i stikprøven, blev indført en told baseret på den vejede gennemsnitlige dumpingmargen på 57,7 % og nedsat med deres individuelle eksportsubsidiemargen.

En told på 53,3 % blev indført for alle andre selskaber. Den oprindelige undersøgelse omfattede perioden fra den 1. april 1999 til den 31. marts 2000 (i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelsesperiode«).

- (3) Kommissionen godtog den 22. august 2001 ved afgørelse 2001/645/EF ⁽⁴⁾ tilsagn afgivet af fem indiske producenter, nemlig Ester Industries Limited (i det følgende benævnt »Ester«), Flex Industries Limited (i det følgende benævnt »Flex«), Garware Polyester Limited (i det følgende benævnt »Garware«), MTZ Polyfilms Limited (i det følgende benævnt »MTZ«) og Polyplex Corporation Limited (i det følgende benævnt »Polyplex«). Kommissionen offentliggjorde den 17. februar 2005 en meddelelse om ændring af navnet på MTZ i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁵⁾.
- (4) Rådet udvidede ved forordning (EF) nr. 1975/2004 og (EF) nr. 1976/2004 de endelige udlignings- og antidumpingforanstaltninger på importen af PET-folie med oprindelse i Indien til også at omfatte import af samme vare afsendt fra Brasilien og Israel, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej.
- (5) Kommissionen indledte den 28. juni 2002 ⁽⁶⁾ en delvis interimundersøgelse af forordning (EF) nr. 2597/1999 begrænset til en undersøgelse af de endelige antidumpingforanstaltningers form, og navnlig en undersøgelse af, om det var muligt at godtage et tilsagn afgivet af en indisk eksporterende producent i henhold til artikel 19 i grundforordningen. Undersøgelsen er blevet afsluttet ved forordning (EF) nr. 365/2006 ⁽⁷⁾.
- (6) Kommissionen indledte den 22. november 2003 ⁽⁸⁾ en delvis interimundersøgelse af forordning (EF) nr. 1676/2001 begrænset til en undersøgelse af de endelige antidumpingforanstaltningers form. Undersøgelsen er blevet afsluttet ved forordning (EF) nr. 365/2006, som ændrede forordning (EF) nr. 1676/2001.
- (7) Kommissionen indledte den 10. december 2004 ⁽⁹⁾ en udløbsundersøgelse af de endelige udligningsforanstaltninger. Undersøgelsen er blevet afsluttet ved forordning (EF) nr. 367/2006 ⁽¹⁰⁾ som videreførte de endelige udligningsforanstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EFT L 316 af 10.12.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1976/2004 (EUT L 342 af 18.11.2004, s. 8).

⁽³⁾ EFT L 227 af 23.8.2001, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1975/2004 (EUT L 342 af 18.11.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 227 af 23.8.2001, s. 56.

⁽⁵⁾ EUT C 40 af 17.2.2005, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT C 154 af 28.6.2002, s. 2.

⁽⁷⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽⁸⁾ EUT C 281 af 22.11.2003, s. 4.

⁽⁹⁾ EUT C 306 af 10.12.2004, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Se side 15 i denne EUT.

- (8) Kommissionen indledte den 23. august 2005 ⁽¹⁾ en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 1975/2004 og (EF) nr. 1976/2004 med hensyn til en anmodning fra en israelsk producent om fritagelse fra de udvidede foranstaltninger. Undersøgelsen blev afsluttet ved Rådets forordning (EF) nr. 101/2006 ⁽²⁾.

2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

- (9) Den 5. november 2004 blev en anmodning om en delvis interimundersøgelse af forordning (EF) nr. 1676/2001 begrænset til en undersøgelse af dumpingniveauet indgivet af følgende EF-producenter: Du Pont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH og Nuroll SpA (i det følgende benævnt »klagerne«). Klagerne tegner sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet af PET-folie. Toray Plastics Europe meddelte, at selskabet støttede anmodningen, selv om det ikke formelt var en af klagerne.
- (10) Klagerne hævdede, at de eksisterende foranstaltningers niveau ikke længere var tilstrækkeligt til at modvirke skadelig dumping i forbindelse med importen af PET-film fra de fem indiske producenter, hvis tilsagn var blevet godtaget ved afgørelse 2001/645/EF.

3. Undersøgelse

- (11) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettiggende indledningen af en delvis interimundersøgelse, og offentliggjorde den 4. januar 2005 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en delvis interimundersøgelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.
- (12) Den fornyede undersøgelse var begrænset til en undersøgelse af spørgsmålet om dumping i forbindelse med de fem indiske eksporterende producenter, hvis tilsagn var blevet godtaget, og en undersøgelse af resttoldens niveau med henblik på at vurdere, om der var behov for at videreføre, fjerne eller ændre de eksisterende foranstaltninger. Undersøgelsen omfattede perioden fra den 1. oktober 2003 til den 30. september 2004.
- (13) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, repræsentanterne for eksportlandet og EF-producenterne om indledningen af den delvise interimundersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for fristen i indledningsmeddelelsen.
- (14) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte Kommissionen spørgeskemaer til de pågældende eksporterende producenter, som alle samarbejdede og besvarede spørgeskemaet. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende eksporterende producenter i Indien:
- Ester Industries Limited, New Delhi
  - Flex Industries Limited, New Delhi

- Garware Polyester Limited, Aurangabad
- MTZ Polyfilms Limited, Mumbai
- Polyplex Corporation Limited, New Delhi.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (15) Den pågældende vare er som defineret i den oprindelige undersøgelse polyethylenterephthalatfolie (i det følgende benævnt »PET-folie«) med oprindelse i Indien, som almindeligvis angives under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90.

2. Samme vare

- (16) Som i den oprindelige undersøgelse konstateredes det, at PET-folie, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indien, og PET-folie, der eksporteres til Fællesskabet fra Indien, har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelser. De er derfor samme varer som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. DUMPING

1. Normal værdi

- (17) For at fastlægge den normale værdi blev det først efterprøvet, om det samlede salg på hjemmemarkedet var repræsentativt for hver af de eksporterende producenter i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen, dvs. at det udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af den pågældende vare ved eksport til Fællesskabet. For alle selskaber blev det konstateret, at det samlede salg var repræsentativt.
- (18) Det blev så fastslået, om det samlede salg på hjemmemarkedet af hver varetype udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af samme type ved eksport til Fællesskabet. For to selskabers vedkommende konstateredes det, at de solgte andenkvalitetsfolie på hjemmemarkedet, men ikke til Fællesskabet. Da andenkvalitetsfolie ikke er direkte sammenlignelig med førstekvalitetsfolie, blev der set bort fra salget af andenkvalitetsfolie ved beregningen af den normale værdi. Et andet selskab solgte folie af tre forskellige kvaliteter på hjemmemarkedet, men kun folie af den bedste kvalitet til Fællesskabet. I forbindelse med salget af de tre kvaliteter folie solgte selskabet ofte første- og andenkvalitetsfolie i mængder sammen med tredjekvalitetsfolie, men det hele til prisen for tredjekvalitetsfolie. Dette blev forklaret som en form af lagertømning. Der blev også set bort fra dette salg ved beregningen.
- (19) Et selskab solgte varer bestemt til eksport til forhandlere på hjemmemarkedet. Det var nemt at fastslå, at varerne var bestemt til eksport, da de var omfattet af en anden afgiftsordning end det normale salg på hjemmemarkedet. Selskabet var ikke i stand til at oplyse, om varernes endelige bestemmelse ville være Fællesskabet eller et tredjeland. Der blev derfor også set bort fra dette salg ved beregningen.

⁽¹⁾ EUT L 218 af 23.8.2005, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 17 af 21.1.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 1 af 4.1.2005, s. 5.

- (20) For de varetyper, hvor hjemmemarkedssalget udgjorde mindst 5 % af salget af samme type ved eksport til Fællesskabet, blev det undersøgt, om de var blevet solgt i tilstrækkelige mængder i normal handel som omhandlet i artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. For hver varetype, hvor mængden af salget på hjemmemarkedet til en netto-salgspris lig med eller højere end produktionsomkostningerne udgjorde over 80 % af den samlede solgte mængde af den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitlige pris for den pågældende type var lig med eller højere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige pris, der faktisk var betalt ved alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende type, uanset om dette salg var rentabelt eller ej. For de varetyper, hvor det fortjenstgivende salg var lig med eller mindre end 80 %, men ikke mindre end 10 % af salget, eller hvor den vejede gennemsnitlige pris for den pågældende type var lavere end under produktionsomkostningerne, blev den normale værdi fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige pris, der faktisk var betalt for den pågældende type i fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet.
- (21) For de varetyper, hvor de eksporterende producenters hjemmemarkedspriser ikke kunne anvendes til fastsættelse af den normale værdi, fordi de ikke var repræsentative, eller varerne ikke blev solgt i tilstrækkelige mængder i normal handel, blev den normale værdi beregnet på grundlag af de fremstillingsomkostninger til varetyper eksporteret til Fællesskabet, der påløb for de pågældende eksporterende producenter, plus et rimeligt beløb for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SA & G«) plus fortjeneste i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 og 6, i grundforordningen.
- (22) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen blev SA&G fastsat på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløb for de eksporterende producenter i forbindelse med den del af deres hjemmemarkedssalg af den pågældende vare, som det blev fastslået var repræsentativ. Fortjenstmargenen blev beregnet på grundlag af hvert enkelt selskabs vejede gennemsnitlige fortjenstmargen i forbindelse med de varetyper, der solgtes i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet i normal handel.
- (23) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en eksporterende producent den justering, der var foretaget af den pris, der betaltes for et bestemt råmateriale. Den anfægtede justering blev undersøgt, og justeringsniveauet blev derefter revideret og dumpingmargenen genberegnet i overensstemmelse hermed.
- (24) Et andet selskab hævdede, at folie, som ikke var topkvalitetsfolie, burde medtages i beregningen, og at der burde foretages »justeringer« for at gøre den pågældende folie sammenlignelig med førstekvalitetsfolie. Selskabet hævdede også, at det ville være nødvendigt at genberegne fortjenstmargenen, efter at dette var blevet gjort.
- (25) Den mængde anden- eller tredjekvalitetsfolie, som der var blevet set bort fra ved beregningen, udgjorde mindre end 3 % af hele salget på hjemmemarkedet. De resterende transaktioner på hjemmemarkedet blev derfor anset for at være tilstrækkeligt repræsentative for en nøjagtig beregning af den normale værdi. Det er derfor ikke nødvendigt at foretage en ny beregning af fortjenstmargenen.
- (26) De eksporterende producenter blev underrettet om beregningerne og fremsatte visse bemærkninger. Kommissionen tog hensyn til bemærkningerne og justerede beregningerne i overensstemmelse dermed i de tilfælde, hvor de blev anset for at være berettigede.

2. Eksportpris

- (27) Med hensyn til fastsættelse af eksportpriserne bør det nævnes, at formålet med nærværende undersøgelse er at fastslå, om dumpingniveauerne har ændret sig, og om disse ændringer kan anses for at have vedvarende karakter. I den forbindelse er det ikke muligt at begrænse fastsættelsen af eksportpriserne til en undersøgelse af en eksportørs tidligere adfærd, men det er også nødvendigt at undersøge den sandsynlige udvikling i eksportpriserne i fremtiden. Med andre ord er det nødvendigt at få fastslået, om tidligere eksportpriser er pålidelige som en angivelse af, hvordan eksportpriserne sandsynligvis vil blive i fremtiden. Da der var blevet godtaget tilsagn, blev det i denne sag navnlig undersøgt, om disse tilsagn havde påvirket de tidligere eksportpriser i en sådan grad, at det gjorde dem upålidelige til en beregning af fremtidig eksportadfærd.
- (28) For at undersøge, om priserne ved eksport til Fællesskabet var pålidelige, blev eksportpriserne til Fællesskabet på grund af de eksisterende tilsagn undersøgt i forhold til mindsteimportpriserne i tilsagnene. Det var faktisk nødvendigt at kontrollere, om priserne ved eksport til Fællesskabet var fastsat på et bestemt niveau som følge af virkningerne af mindsteimportpriserne i tilsagnene, og således, om de var bæredygtige. Det blev derfor på et vejet gennemsnitligt grundlag for hver enkelt selskab undersøgt, om priserne ved salg til EF-markedet var meget højere end mindsteimportpriserne, under hensyntagen til de særlige forhold ved den pågældende vare og de markeder, hvor den var blevet solgt i undersøgelsesperioden, og hvordan disse priser var forbundet med priserne ved eksport til tredjelande. I tilfælde, hvor priserne ved eksport til Fællesskabet i gennemsnit lå pænt over mindsteimportpriserne på selskabsniveau, blev det anset, at disse eksportpriser var fastsat tilstrækkeligt uafhængigt af tilsagnene og derfor var pålidelige som en angivelse af den prisfastsættelsesadfærd, som eksportørerne sandsynligvis ville udvise i fremtiden. Lå priserne ved eksport til Fællesskabet i gennemsnit ikke tilstrækkeligt over mindsteimportpriserne, men samtidig langt over priserne ved eksport til tredjelande, blev førstnævnte til gengæld anset for at være påvirket af tilsagnene og således for ikke at være pålidelige nok til at blive anvendt til dumpingberegningen i forbindelse med en interimsundersøgelse, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

- (29) For to indiske eksportører, Flex og Polyplex, konstateredes det, at deres priser ved eksport til Fællesskabet lå betydeligt over mindsteimportpriserne. Disse priser blev derfor anset for at være pålidelige og blev anvendt i dumpingberegningerne.
- (30) For de tre andre eksporterende producenter, Ester, Garware og MTZ, konstateredes det, at priserne ved eksport til Fællesskabet lå meget tæt på mindsteimportpriserne. De tre selskabers priser ved eksport til andre tredjelande lå også betydeligt under priserne til Fællesskabet, hvis de blev betragtet for hver enkelt type, hvilket gjorde det sandsynligt, at disse salgspriser til Fællesskabet i en situation uden tilsagn ville blive fastsat på linje med priserne for samme type ved salg til andre tredjelande. Konklusionen var derfor, at de tre selskabers priser ved eksport til Fællesskabet ikke kunne anvendes til fastsættelse af pålidelige eksportpriser i forbindelse med nærværende interimundersøgelse, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.
- (31) Det blev imidlertid fastslået, at mangelen på en pålidelig pris for disse tre indiske eksportører på grund af de eksisterende tilsagn i denne sag ikke burde føre til en afslutning af den fornyede undersøgelse for de pågældende eksportørers vedkommende, hvis det på anden måde var muligt at fastslå, at der var sket en vedvarende ændring i omstændighederne vedrørende deres dumpingadfærd, navnlig i forbindelse med eksportpriser. Da de eksporterende producenter solgte den pågældende vare på verdensmarkedet, blev det besluttet at fastlægge eksportprisen for de modeller, der solgtes til Fællesskabet, på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales ved salg til alle tredjelande.
- (32) Efter offentliggørelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at foreslå en ændring af forordning (EF) nr. 1676/2001, fremsatte flere parter bemærkninger.
- (33) Flere indiske eksporterende producenter og den indiske regering hævdede, at artikel 2, stk. 8, eller artikel 2, stk. 9, i grundforordningen ikke gav noget retsgrundlag for at basere eksportpriserne på priserne ved eksport til tredjelande. De hævdede, at der fandtes eksportpriser til Fællesskabet, og at det ikke på nogen tilfredsstillende måde var blevet påvist, at der var et tilstrækkeligt grundlag for at afvise de pågældende eksportpriser. De fastholdt, at eksportpriserne til Fællesskabet var pålidelige, og at de burde anvendes i stedet for priserne til tredjelande.
- (34) Hvad angår brugen af priserne ved eksport til tredjelande, er det nødvendigt at påpege, at formålet med denne fornyede undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen er at fastslå, om det fortsat er nødvendigt med foranstaltninger til at opveje dumping. Ved en gennemgang af dumpingniveauet for de berørte eksportører er det nødvendigt at undersøge de ændringer, der er sket i dumpingniveauet i forhold til de oprindelige resultater angående dumping. Det skal bemærkes, at brugen af priserne til tredjelande i stedet for priserne til Fællesskabet i tre indiske eksporterende producenters tilfælde ikke er baseret på artikel 2, stk. 8, og artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Som angivet i betragtning 27 og 28 er det berettiget, idet det er nødvendigt at vurdere sandsynligheden for, om priserne til Fællesskabet vil blive opretholdt i fremtiden, og følgelig, om der igen vil forekomme dumping.
- (35) Konklusionen af vurderingen var, at de tre indiske eksporterende producenters priser til Fællesskabet havde været påvirket af mindsteimportpriserne, da de var blevet fastsat meget tæt på mindsteimportpriserne. De var således ikke kun et resultat af markedskræfterne, og det var usandsynligt, at de ville blive fastholdt på samme niveau i fremtiden. Det blev derfor fastslået, at der ikke var nogen priser til Fællesskabet, som kunne anvendes til beregningen af dumping. I mangel af en eksportpris til Fællesskabet blev det anset, at priserne til tredjelande udgjorde et nøjagtigt og rimeligt alternativt grundlag for fastsættelsen af eksportpriser i undersøgelsesperioden og for beregningen af dumping.
- (36) En indisk eksporterende producent hævdede, at der var tale om forskelsbehandling, når man afviste at anvende vedkommendes priser ved salg til Fællesskabet og i stedet anvendte selskabets priser til tredjelande, idet det således blev behandlet anderledes end de eksportører, i forbindelse med hvilke man anvendte de pågældendes priser ved salg til Fællesskabet.
- (37) Det skal i den forbindelse bemærkes, at der ikke var tale om forskelsbehandling i forbindelse med fastsættelsen af eksportpriser, da samme fremgangsmåde blev anvendt over for alle indiske eksportører. For hver eksportør blev det vurderet, om der fandtes egnede priser ved eksport til Fællesskabet med henblik på beregningen af dumping. Dette foregik ved, at hver enkelt eksporterende producents priser ved eksport til Fællesskabet blev sammenlignet med mindsteimportpriserne, så det var muligt at fastslå, om de kunne anses for at være blevet fastsat uafhængigt af de pågældende mindsteimportpriser. Som beskrevet i betragtning 28 var konklusionen i de tilfælde, hvor priserne lå tilstrækkeligt over mindsteimportpriserne, at de ikke var påvirket af mindsteimportpriserne, og at priserne derfor kunne anvendes til dumpingberegningen, da de var pålidelige som en angivelse af, hvilken prisadfærd den eksporterende producent sandsynligvis ville udvise i fremtiden.
- (38) I de tilfælde, hvor det blev anset, at priserne til Fællesskabet var påvirket af mindstepriserne, blev de ikke anset for at være en pålidelig angivelse af, hvilken prisadfærd den eksporterende producent sandsynligvis ville udvise i fremtiden, og de blev ikke anvendt til dumpingberegningen, og priserne til tredjelande blev anvendt som alternativ. Det forhold, at nogle eksportørers eksportpriser til Fællesskabet blev anvendt, medens der for andre eksportørers vedkommende blev gjort brug af de pågældendes priser ved eksport til tredjelande, er således ikke tegn på nogen forskelsbehandling mellem eksportørerne.

- (39) Flere indiske eksporterende producenter var ikke enige i konklusionen om, at deres priser ved eksport til Fællesskabet lå meget tæt på mindsteimportpriserne og derfor ikke kunne anvendes til dumpingberegningen. De fandt, at deres priser lå tilstrækkeligt over mindsteimportpriserne, og fremførte, at der i henhold til pristilsagnet kun var krav om, at de ikke solgte under mindsteimportpriserne. En eksportør hævdede, at sammenligningen med mindsteimportpriserne ikke var et tilfredsstillende grundlag til at fastslå, om priserne ved salg til Fællesskabet var rimelige og pålidelige, men at en sammenligning med andre indiske eksporterende producenters eller EF-erhvervsgrenens priser ville være mere passende.
- (40) Som beskrevet i betragtning 30 konstaterede EF's institutioner, at tre eksporterende producenters priser ikke lå tilstrækkeligt langt over mindsteimportpriserne til, at det var muligt at påvise, at de var blevet fastsat uafhængigt af mindsteimportpriserne. Disse priser udgjorde derfor ikke noget passende grundlag for dumpingberegningen. Det forhold, at der i henhold til pristilsagnene kun var krav om, at de eksporterende producenter ikke solgte under mindsteimportpriserne, blev således ikke anfægtet, men det blev anset for ikke at være relevant for denne form for analyse.
- (41) Til undersøgelsen af, om priserne til Fællesskabet var blevet påvirket af de gældende mindsteimportpriser, skal det bemærkes, at det i forbindelse med tilsagn er nødvendigt at fastslå, om eksportpriserne er pålidelige og udgør det korrekte grundlag for beregningen af dumpingmargener. Når priserne til Fællesskabet påvirkes af andre faktorer end markedskræfterne såsom mindsteimportpriser i tilsagn, anses de pågældende priser for ikke at være rimelige eller pålidelige. Det skal understreges, at en sammenligning med hver enkelt eksporterende producents priser til andre tredjelande som angivet i betragtning 28 blev anset for at være en bedre metode til at fastslå en bestemt eksporterende producents prisadfærd end en sammenligning med andre indiske eksporterende producenters eller EF-erhvervsgrenens priser, da det gav bedre indsigt i den enkelte eksporterende producents forretningsmæssige adfærd.
- (42) EF-erhvervsgrenen hævdede, at der på baggrund af tilsagnsprisernes forvridende virkninger ikke burde have været gjort brug af priserne ved salg til Fællesskabet, og at der i stedet burde have været gjort brug af priserne til tredjelande for alle indiske eksporterende producenter. De udtrykte også bekymring for, at de pågældende indiske producenter med lave dumpingmargener, som var beregnet ved anvendelse af priserne ved eksport til Fællesskabet, ikke ville fortsætte med at holde deres priser på samme niveau i fremtiden.
- (43) Hvad dette argument angår, blev der som angivet i betragtning 32 anvendt samme fremgangsmåde over for alle indiske eksporterende producenter. Om der blev gjort brug af den enkelte eksportørs priser til Fællesskabet eller ej, blev bestemt på grundlag af vurderingen af, om de pågældende priser var påvirket af de gældende mindsteimportpriser, og på grundlag af forskellen mellem deres priser ved eksport til Fællesskabet og ved eksport til tredjelande, som beskrevet i betragtning 28.
- (44) EF-erhvervsgrenen hævdede også, at den sammenligning, der blev foretaget på et vejret gennemsnitligt grundlag af eksportpriserne og mindsteimportpriserne med henblik på at fastslå, om priserne til Fællesskabet var repræsentative for fremtidig adfærd og pålidelige for vurderingen af dumping, var i strid med resultaterne af den fornyede undersøgelse af foranstaltningernes form, nemlig at mindsteimportpriser ikke længere var egnede.
- (45) Det skal bemærkes, at spørgsmålet i den fornyede undersøgelse af foranstaltningernes form var, om pristilsagn stadig var egnede og relevante (i den betydning, at de ville få samme virkning som antidumpingtold) for de varer, der blev eksporteret i henhold til tilsagnene (se betragtning 8 i forordning (EF) nr. 365/2006). I den pågældende undersøgelse konstateredes det, at udvalget af priser til EF havde ændret sig betydeligt for nogle varegrupper (det var enten blevet større eller mindre) i forhold til den oprindelige undersøgelse, og konklusionen var, at de specifikke mindsteimportpriser, som var baseret på de oprindelige priser, ikke var egnet til at opveje de skadelige virkninger af dumping i forbindelse med det nuværende salg. I nærværende fornyede undersøgelse var spørgsmålet, om priserne til EF var påvirket af de gældende mindsteimportpriser i tilsagnene, dvs. om de ville blive opretholdt eller ej. Det fastholdes, at i de tilfælde, hvor priserne er meget højere end mindsteimportpriserne, er de pågældende priser ikke påvirket af mindsteimportpriserne. Dette gælder, uanset om pristilsagn er en egent form for foranstaltning for den pågældende vare. I dette tilfælde bestemmes priserne således af markedskræfterne og udgør et passende grundlag for en vurdering af adfærd i forbindelse med dumping. Argumentet afvises derfor.

3. Sammenligning

- (46) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priserne af fabrik. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der justeret for forskelle, som berørte priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev således justeret for forskelle i rabatter, afslag, transport-, forsikrings-, håndterings- og lastomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, emballeringsomkostninger, kreditomkostninger og provision, hvor dette var påkrævet og støttet af dokumentation. Eksportprisen for nogle af Esters, Garwares og MTZ's modeller blev også justeret for forskelle i fysiske egenskaber mellem den vare, der solgtes til markeder i tredjelande, og den vare, der solgtes til Fællesskabet, jf. artikel 2, stk. 10, litra a), i grundforordningen.

(47) For et begrænset antal eksporttransaktioner krævede to eksporterende producenter desuden justering af eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen, baseret på beløbet af fordele modtaget ved eksport i henhold til DEPB-ordningen (toldgodtgørelsesordningen) på efter-eksportbasis. I henhold til denne ordning kan de kreditter, der modtages ved eksport af den pågældende vare, benyttes til at udligne told ved import af andre varer, eller de kan sælges frit til andre selskaber. De importerede varer skal desuden ikke udelukkende benyttes i produktionen af den eksporterede vare. Producenterne påviste således ikke, at fordelene i henhold til DEPB-ordningen på efter-eksportbasis berørte prissammenligneligheden, og navnlig, at kunderne konsekvent betalte forskellige priser på hjemmemarkedet på grund af DEPB-fordelene. Kravet blev derfor afvist.

4. Dumpingmargen

(48) Dumpingmargenen blev fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne, jf. artikel 2, stk. 11, i grundforordningen. I tilfælde, hvor eksportpriserne var baseret på priserne til tredjelande, blev passende cif-værdier beregnet ved at forhøje priserne af fabrik til tredjelande med den vejede gennemsnitlige forskel for hver enkelt varetype mellem priserne af fabrik og cif-priserne til Fællesskabet.

(49) I betragtning af den store nedsættelse af de individuelle dumpingmargener sammenlignet med de oprindelige foranstaltninger blev det også anset for hensigtsmæssigt at ændre resttolden. Denne blev i overensstemmelse med artikel 11, stk. 9, i grundforordningen fastlagt på grundlag af den højeste fastsatte dumpingmargen for de fem indiske eksporterende producenter, der er omfattet af nærværende fornyede undersøgelse, da disse fem selskaber blev anset for at være repræsentative med hensyn til eksportmængder for de samarbejdende producenter i stikprøven, som var blevet lagt til grund for beregningen af resttolden.

(50) Dumpingmargenerne, udtrykt i procent af cif-prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Ester Industries Ltd	29,3 %
Flex Industries Ltd	3,2 %
Garware Polyester Ltd	20,1 %
MTZ Polyfilms Ltd	26,7 %
Polyplex Corporation Ltd	3,7 %
Alle andre selskaber	29,3 %

D. DE ÆNDRERE OMSTÆNDIGHEDERS VEDVARENDE KARAKTER

(51) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i grundforordningen blev der foretaget en analyse af, om ændringen i omstændighederne vedrørende dumping med rimelighed kunne sige at have vedvarende karakter.

(52) Det bør noteres, at den normale værdi blev fastlagt på grundlag af klagernes omkostninger og priser. Eksportørerne har et stort hjemmemarked for den pågældende vare, og hjemmemarkedspriserne er steget i forhold til den oprindelige undersøgelse. Der blev ikke fundet tegn på, at den normale værdi, der blev fastsat i denne undersøgelse, ikke kunne anses for at have vedvarende karakter.

(53) Det kan fremføres, at udviklingen i priserne til råmaterialer, som er stærkt forbundet med oliepriserne, kunne have betydelig indflydelse på den normale værdi. Det blev imidlertid fastslået, at der er tale om råmaterialer, hvis priser bestemmes internationalt, og at virkningerne af prisstigningerne derfor ville berøre alle aktører på markedet og have indflydelse for både den normale værdi og eksportprisen.

(54) For at undersøge, om priserne ved eksport til Fællesskabet kunne anses for at have vedvarende karakter, ville det som allerede nævnt i betragtning 22 og 23 på grund af de eksisterende tilsagn være nødvendigt at analysere disse eksportpriser i forhold til mindsteimportpriserne i tilsagnene. Der blev også foretaget en sammenligning af priserne for den pågældende vare ved eksport til Fællesskabet og ved eksport til tredjelande i undersøgelsesperioden. Som omhandlet i betragtning 23 blev det fastslået, at i tilfælde, hvor priserne ved eksport til Fællesskabet ikke lå tilstrækkeligt langt over mindsteimportpriserne, men langt over priserne ved eksport til tredjelande, blev førstnævnte anset for ikke at være en pålidelig angivelse af den prisfastsættelsesadfærd, som eksportørerne sandsynligvis ville udvise i fremtiden. I stedet blev priserne ved eksport til tredjelande benyttet til at bestemme fremtidige eksportpriser, som kunne anses for at have vedvarende karakter.

(55) Konklusionen er derfor, at de ændrede omstændigheder med hensyn til den oprindelige undersøgelse vedrørende dumping med rimelighed kunne anses for at have vedvarende karakter, med det særlige forhold, at det for tre indiske eksportørers vedkommende som konkluderet i betragtning 26 var nødvendigt at fastslå, at der var sket en vedvarende ændring i omstændighederne vedrørende deres dumpingadfærd, især i forbindelse med eksportpriserne, på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales ved salg til andre tredjelande for modeller, som solgtes til Fællesskabet, og ikke på grundlag af deres priser ved eksport til Fællesskabet.

(56) Den store nedsættelse af de individuelle dumpingmargener for selskaberne i stikprøven sammenlignet med de oprindelige foranstaltninger og disse margeners vedvarende karakter kan også anses for at være repræsentativ for alle andre selskaber. Det var derfor nødvendigt at ændre resttolden i overensstemmelse hermed som omhandlet i betragtning 30.

E. KONKLUSION

- (57) På baggrund af konklusionerne vedrørende dumping og de ændrede omstændigheders vedvarende karakter og under henvisning til konklusionerne i forordning (EF) nr. 365/2006 hvad angår antidumpingforanstaltningernes form (tilbageberegning af de gældende tilsagn), bør antidumpingforanstaltningerne vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Indien ændres, så de afspejler de nye dumpingmarginer, der er konstateret.
- (58) Da ingen vare i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i grundforordningen kan pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering, blev den gældende udligningstold, som svarer til eksportsubsidier, trukket fra den antidumpingtold, der skal anvendes. For resttolden svarer fradraget til selskabets eksportsubsidiemargen, på grundlag af hvilken restdumpingmargenen blev fastlagt.
- (59) På grundlag af ovenstående og under hensyntagen til resultaterne af udløbsundersøgelsen af den endelige udligningstold (forordning (EF) nr. 367/2006) fastsættes den foreslåede told, udtrykt i procent af cif-prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, til følgende:

Selskab	Eksportsubsidiemargen	Subsidiemargen i alt	Dumpingmargen	Udligningstold	Antidumpingtold	Told i alt
Ester Industries Ltd	12,0 %	12,0 %	29,3 %	12,0 %	17,3 %	29,3 %
Flex Industries Ltd	12,5 %	12,5 %	3,2 %	12,5 %	0 %	12,5 %
Garware Polyester Ltd	2,7 %	3,8 %	20,1 %	3,8 %	17,4 %	21,2 %
MTZ Polyfilms Ltd	8,7 %	8,7 %	26,7 %	8,7 %	18,0 %	26,7 %
Polyplex Corporation Ltd	19,1 %	19,1 %	3,7 %	19,1 %	0 %	19,1 %
Alle andre selskaber	12,0 % ⁽¹⁾	19,1 %	29,3 %	19,1 %	17,3 %	36,4 %

⁽¹⁾ Til beregning af den endelige antidumpingtold for »alle andre selskaber« blev der taget hensyn til selskabets eksportsubsidiemargen, på grundlag af hvilken dumpingmargenen for »alle andre selskaber« blev fastlagt.

- (60) Som angivet i betragtning 4 blev de gældende antidumpingforanstaltninger udvidet til også at omfatte import af PET-folie afsendt fra Brasilien og Israel, uanset om varen var angivet med oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej. De ændrede antidumpingforanstaltninger, som angivet i

betragtning 59, skal fortsat også omfatte import af PET-folie afsendt fra Brasilien og Israel, uanset om varen er angivet med oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej. De brasilianske og israelske eksporterende producenter, som var fritaget for foranstaltningerne, som udvidet ved forordning (EF) nr. 1975/2004 og ændret ved forordning (EF) nr. 101/2006, bør også fritages for foranstaltningerne som ændret ved denne forordning.

- (61) Alle berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at foreslå en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1676/2001, og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.
- (62) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes i løbet af undersøgelsen med hensyn til disse selskaber. Disse todsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af de pågældende selskaber og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre selskaber«.
- (63) Alle anmodninger om anvendelse af disse antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder, fremsendes straks til Kommissionen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- eller salgsheder. Om nødvendigt vil forordning (EF) nr. 1676/2001 blive ændret ved en ajourføring af listen over selskaber, der er omfattet af individuel told.
- (64) For at sikre en korrekt anvendelse af antidumpingtolden bør resttolden ikke blot anvendes på de ikke-samarbejdsvillige eksportører, men også på de selskaber, som ikke foretog eksport i undersøgelsesperioden.
- (65) Det bør bemærkes, at den indiske eksportør MTZ har ændret adresse med virkning fra juli 2005 uden andre ændringer, med hensyn til selskabets ejerskab, struktur eller aktiviteter. Selskabets adresse bør derfor ændres.
- (66) Af hensyn til gennemsigtigheden og forordning (EF) nr. 365/2006, som er vedtaget samme dag som denne forordning, og som også vedrører en fornyet undersøgelse af de endelige antidumpingforanstaltninger, bør der indføres en ny konsolideret udgave af artikel 1 i forordning (EF) nr. 1676/2001 i den dispositive del af forordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 1676/2001, som senest ændret ved forordning (EF) nr. 365/2006, affattes således:

»Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie («PET-folie») henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 (Taric-kode: 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 og 3920 62 19 94) og ex 3920 62 90 (Taric-kode 3920 62 90 33 og 3920 62 90 94) og med oprindelse i Indien og Republikken Korea.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af netoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer med oprindelse i:

Land	Selskab	Endelig told (%)	Taric-tillægs-kode
Indien	Ester Industries Limited 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003 Indien	17,3	A026
Indien	Flex Industries Limited A-1, Sector 60, Noida 201 301, (U.P.) Indien	0,0	A027
Indien	Garware Polyester Limited Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057 Indien	17,4	A028
Indien	Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road New Delhi 110 001 Indien	0,0	A030
Indien	MTZ Polyfilms Limited New Indian Centre, 5th floor, 17th Co-operage Road, Mumbai 400 039 Indien	18,0	A031

Land	Selskab	Endelig told (%)	Taric-tillægs-kode
Indien	Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh Indien	0,0	A032
Indien	Alle andre selskaber	17,3	A999
Korea	Kolon Industries Inc. Kolon Tower, 1-23, Byulyang-dong, Kwacheon-city, Kyunggi-do, Korea	0,0	A244
Korea	SKC Co., Ltd Kyobo Gangnam Tower 1303-22, Seocho 4 Dong Seocho Gu Seoul 137-074 Korea	7,5	A224
Korea	Toray Saehan Inc. 17F, LG Mapo B/D 275 Kongdug-Dong Mapo-Gu Seoul 121-721 Korea	0,0	A222
Korea	HS Industries Co., Ltd Kangnam Building, 5th floor 1321, Seocho-Dong Seocho-Ku Seoul Korea	7,5	A226
Korea	Hyosung Corporation 450, Kongduk-Dong Mapo-Ku Seoul Korea	7,5	A225
Korea	KP Chemical Corpora- tion No. 89-4, Kyungun- Dong Chongro-Ku Seoul Korea	7,5	A223
Korea	Alle andre selskaber	13,4	A999

3. Forelægger en part tilstrækkelige beviser for Kommissionen for

— at selskabet ikke eksporterede de i artikel 1, stk. 1, beskrevne varer i den oprindelige undersøgelsesperiode

— at selskabet ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksportører eller producenter, der er omfattet af de foranstaltninger, der er indført ved denne forordning,

og

— at selskabet faktisk har eksporteret de pågældende varer efter undersøgelsesperioden, eller at vedkommende har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Fællesskabet,

kan Rådet ved simpelt flertal på forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg træffe afgørelse om at ændre

artikel 1, stk. 2, ved at tilføje den pågældende part til listen over selskaber, der er omfattet af antidumpingforanstaltninger, i tabellen i artikel 1, stk. 2.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2006.

På Rådets vegne

U. PLASSNIK

Formand
